

ἤδη τὸν Ἄϊδην εἰσορῶσι τοῦ βίου.

στροφή α΄.

ΧΟ. εὐδαιμόνες οἴσι κακῶν ἄγευστος αἰών.
οἷς γὰρ ἂν σεισθῆ̃ θεόθεν δόμος ἄτας
οὐδὲν ἔλλείπει γενεᾶς † ἐπὶ πλῆθος ἔρπον. 585

ὄμοιον ὥστε ποντίας ἄλως
οἶδμα, δυσπνόοις ὅταν
Θρήσδαισιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμη πνοαῖς,
κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν 590

θῖνα καὶ δυσανέμῳ
στόνῳ βρέμουσιν ἀντιπλήγες ἀκταί.

ἀντιστροφή α΄.

ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν δόμων ὀρῶμαι

581. εἰσορῶσι τοῦ βίου] Vix sanum. Qu. εἰσορῶσ' ἀφιγμένον.

583. οἷς γὰρ ἂν σεισθῆ̃] Qu. οἴσι γὰρ σεισθῆ̃. σεισθῆ̃] Qu. σφαλῆ̃. Cf. Aesch. Ag. 1533. ὄμβρον κτύπον δομοσφαλῆ̃.

585. γενεᾶς ἐπὶ πλῆθος ἔρπον (ἔρπον, supr. ω L.) mss. Verba vix sana. Sensus, ni fallor, requirit hujusmodo aliquid, γενεᾶς ἐπ' ὄλεθρον ἔρπον. γενεᾶς mss. Qu. γενεᾶν —. Cf. El. 513 sq.

587. ποντίας ἄλως mss. πόντιον Schneid. Nauck. Cf. Eur. Iph. A. 704. κατ' οἶδμα πόντιον. Hel. 527. κατ' οἶδμ' ἄλιον. 1517 D. ἄλως οἶδμα cf. 446. 634. Eur. Hec. 26. De locutione ποντίας ἄλως cf. Eur. Hec. 610. Hel. 128. Herc. 400. ποντίας (ι a m. ant. illato) L. Jebb. ἄλως delent Elmsl. Schneid. Dind. Nauck. Jebb.

589. Θρήσσησιν mss. Θρήσσαισιν Ellendt. Dind.

590. κελαινὰν mss. Qu. κελαιόν. Cf. Hom. Od. 12, 45. πολὺς — θῖς. Π. 23, 693. θῖν' ἐν φνκίοντι. Arist. Vesp. 696. τὸν θῖνα. Arist. H. A. 8, 13. ὁ θῖς ὁ μελάς.

591. δυσάνεμον mss. δυσάνεμοι Hart. Seyf. Bergk. Mein. Nauck. Jebb. δυσανέμῳ Jacobs.

592. βρέμουσι δ' mss. βρέμουσιν Jacobs. Nauck. Jebb. ἀντιπλήγες] ἀμφιπλήγες Bergk. probat Seyf. Cf. ἀντίτυπος 134.

593 sq. καίν' αὖ τὰδε Λαβδακιδᾶν ὀρῶμεν οἴκῳ πῆματ' ἀρχαίοις ἐπὶ πῆμασι πίπτοντ' conj. Nauck.

593. ἀρχαῖα τὰ —] Fort. ἀρχαῖά γε —, aut νῦν ἄφθονα —.

594. οἴκων mss. δόμων Seyf. Qu. σκοπῶν. Et sic Weckl. ὀρῶν φοβοῦμαι (aut πτοοῦμαι) conj. Mein. Cf. v. str. 582. ὀρῶμαι] Suspectum. πῆματα φθιμένων mss. πῆματα φθιτῶν Herm. πῆματ'